

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Stefan

Nazwisko: Minc

Miejsce urodzenia: Warszawa

Data urodzenia: 05-08-1914

Imię ojca: Jakub

Imię matki: Bronisława

Dodatkowe informacje: Chemik. W 1932 wstąpił na Uniwersytet Warszawski (UW), sekcję chemiczną ukończył w 1938. Specjalizował się w chemii celulozy, a w szczególności sztucznym włóknie celulozowym. W latach 1935 – 1938 pracował w laboratorium badawczym Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu na Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. Od marca 1938 był kierownikiem laboratorium Farbiarni Sztucznego Włókna w Rudzie Pabianickiej (Szwajcarska Spółka Akcyjna). W 1939 wziął udział w obronie Warszawy. W końcu listopada 1939 dostał się do Białegostoku. Następnie, do lutego 1941 inżynier chemik w Fabryce Sztucznego Włókna w Mohylewie na terenie Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej (BSSR). Jako kierownik Centralnego Badawczego Laboratorium, opracował metodę otrzymywania wzmocnionego włókna do produkcji opon samochodowych. W lutym 1941 powołany został do pracy w Białoruskiej Akademii Nauk jako starszy asystent w Laboratorium Chemii Koloidów. Z chwilą wybuchu wojny niemiecko-rosyjskiej ewakuował się do Czelabińska, tam pracował w Fabryce Wojskowej nr 34, prowadząc badania nad nitrocelulozą. W czerwcu 1943 zgłosił się jako ochotnik do 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki, w październiku odniósł rany w bitwie pod Lenino. W końcu grudnia 1943 wysłany został do Akademii Wojskowej Broni Chemicznej w Moskwie, ukończył ją w sierpniu 1944. Następnie skierowany do 1 Korpusu Pancernego WP – przeszedł cały jego szlak bojowy, biorąc czynny udział w walkach pod Wrocławiem, Berlinem, Dreznem i Pragą. 4.03.1945 wstąpił do PPR (podówczas ppor., szef służby chemicznej I Brygady). W lipcu 1945 odkomenderowany do decyzji Ministra Oświaty. Skierowano go do pracy na Politechnice Gdańskiej – adiunkt katedry Chemii Fizycznej. Do 1952 profesor Politechniki Gdańskiej. W latach 1952 – 1962 profesor UW. Od 03.1958 był zastępcą dyrektora ds. nauki w Instytucie Badań Jądrowych w Świerku. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/18794 (dawna: 8017); AIPN BU 230/508 (1332/508). Akta administracyjne; AIPN BU 1010/119472 (EAWA 119472). Akta paszportowe.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Sekretarz		POP przy Politechnice Gdańskiej	Gdańsk	PPR	1945	1948	AAN, KC PZPR, CK XX/18794.
Sekretarz		POP przy Politechnice Gdańskiej	Gdańsk	PZPR	1948	1949	AAN, KC PZPR, CK XX/18794.
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego	Warszawa		02-05-1962	01-1966	AAN, KC PZPR, CK XX/18794; T. Młodawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski wg stanu na dzień 28 II 1991, W-wa 1991, s. 210.